

РЕШЕНИЕ

№ 7400

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П. ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от П. ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело №
20231110102955 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД от ЗД „Б. И.“ АД срещу С. О. с искане да се осъди ответника да заплати сумата от 1072,62 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски в размер на 25,00 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на 12.01.2021г. в района на гр. София, ул. „Кукуш“ с посока бул. „Сливница“ на кръстовището, образувано с ул. „Божана“ е реализирано ПТП, при което МПС „Киа Сийд“, с рег. № СВ****КВ, собственост на Дирекция „Управление на собствеността и социалните дейности“ към МВР, управляван от П. Т. К., преминава през необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно. Сочи се, че съгласно протокол за ПТП № 1816320/12.01.2021г., причините за произшествието се дължат на необозначена и несигнализирана дупка пълна с вода на пътното платно, вследствие на което са нанесени материални щети на МПС и са увредени облицовка предна броня с отвори за фарове мъгла, спойлер предна броня и стикери на предна броня. Излага, че за МПС е сключена застраховка „Автокаско“ със застрахователна полица № E20990011086, валидна към дата на събитието. Твърди, че е заведена щета № *****, като след представяне на необходимите документи, е възложен ремонт на оторизиран сервиз „Киа Моторс България“ ООД. Сочи, че ремонтът бил на стойност 1047,62 лв., която сума твърди, че е платена на 14.05.2021г. Аргументира, че мястото на което е настъпило ПТП е общински път. Излага, че до ответника е изпратена регресна покана, но въпреки това не е постъпило плащане. При тези твърдения моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с която предявеният иск се оспорва като неоснователен. Ответникът излага, че не се установява мястото, на което е настъпило процесното събитие. Сочи, че твърдените от ищеца вреди могат да настъпят и при друг механизъм. Оспорва протокола за ПТП и подробно излага, че същият не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Ответникът твърди, че е изпълнил задължението си по поддръжка на пътната настилка във визирания

пътен участък, като е възложил ремонтните дейности на ул. „Кукуш“ на „С. З. З“ ДЗЗД. За описаното се твърди, че е сключен договор, по силата на който изпълнителят отговаря за изправното състояние на съответния пътен участък, в това число и булеварда, на който се твърди, че е настъпило процесното събитие. Аргументира, че е от представените доказателства не може да се направи извод, че водачът на МПС е управлявал същото при спазване на правилата за движение. Сочи, че липсват и данни увредените части да са били в изрядно състояние преди ПТП. Релевира възражение за съпричиняване и сочи, че водачът на МПС не се е движил със съобразена скорост. Оспорва наличието на застрахователно правоотношение. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът е направил искане за привличане на „Н. С.“ ЕООД и „К.“ ООД, в качеството им на съдружници в „С. З. З“ ДЗЗД, като трети лица помагачи на негова страна.

С Определение № 11061/22.03.2023г. съдът е конституирал посочените дружества като трети лица помагачи на страната на ответника.

В същия срок С. О. е предявила в условията на евентуалност обратни иски срещу привлечените трети лица-помагачи с правно на основание чл. 79, ал. 1 вр. с чл. 82 ЗЗД с искане да се постанови решение, с което дружествата да бъдат осъдени да заплатят на ищеца по обратния иск сумата от общо 1072,62 лв. Отговорността за плащане на тази сума е разделна при квоти от 95% /или 1018,99 лева/ за „Н. С.“ ЕООД и 5% /или 53,63 лева/ за „К.“ ООД. С. О. е изложила твърдения, че между страните е сключен договор № СОА19-ДГ55-517/23.07.2019г., по силата на който на „С. З. З“ ДЗЗД е възложено извършването на ремонтни дейности и дейности по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на С. О. и по конкретно на зона включваща райони Люлин, Връбница, Възраждане и Илинден. Развива съображение в насока, че при уважаване на главния иск, следва да се ангажира отговорността на изпълнителя по силата на сключения договор. Претендира разноски.

От третото-лице помагач „Н. С.“ ЕООД е постъпил отговор на исковата молба по обратния иск, с който се оспорват твърденията на ищеца по главния иск. Не се оспорва наличието на застрахователно правоотношение. Третото лице аргументира, че не е ясно дали на твърдяното място е настъпило ПТП при твърдения механизъм и излага, че липсват доказателства. Не оспорва, че между С. О. и „С. З. З“ ДЗЗД е сключен договор от 23.12.2019г. Твърди, че ремонтните дейности в процесния участък са извършени въз основа на възлагателно писмо с изх. № СОА20-ТД26-7100/27.02.2020г., като срокът за изпълнение бил до 31.08.2020г., а на 28.08.2020г. с акт за фактическо приключване на СМР, СО приела извършените ремонтни дейности, като същите били и заплатени без възражение. Сочи, че съгласно клаузите на сключения договор, не е задължен да сигнализира за извършваните ремонтни дейности. В заключение сочи, че процесното ПТП е реализирано на път, стопанисван от Общината, за което същата, следвало да носи отговорност. Моли за отхвърляне на главния и обратния иск.

Третото-лице помагач „К.“ ООД не е подал отговор на исковата молба по обратния иск и не взел становище по основателността на предявения иск.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ангажирането на отговорността по 410 КЗ вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД е обусловено от установяването на следните кумулативни предпоставки: 1/. наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/. заплащане на застрахователното обезщетение от страна на

дружеството-ищец; 3/. предпоставките по чл. 49 от ЗЗД - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /действие или бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

В настоящия случай с определението от 06.10.2023г. по чл. 140 ГПК, в което е обективизиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 07.11.2023г., е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК че „ЗД „Б. И.“ АД е заплатило застрахователно обезщетение в размер на 1047,62 лева на 14.05.2021г.; че между С. О. и „Н. С.“ ЕООД и „К.“ ООД, в качеството им на съдружници в „С. З. З“ ДЗЗД е сключен договор № СОА19-ДГ55-517/23.07.2019г., по силата на който на „С. З. З“ ДЗЗД е възложено извършването на ремонтни дейности и дейности по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на С. О. и по конкретно на зона включваща райони Люлин, Връбница, Възраждане и Илинден.

Горните обстоятелства се установяват и от преводно нареждане от 14.05.2021г. и Договор от 23.07.2019г., сключен между С. О. и „С. З. З“ ДЗЗД, състоящ се от „Н. С.“ ЕООД и „К.“ ООД.

По делото е прието и писмо от МВР, дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, в което е посочено, че лек автомобил „Киа“, „Сеед“, рег. № СВ****КВ е включен в застрахователен договор „Каско“ УРИ5785ОПД-58/22.06.2020г., сключен между ЗД „Б. И.“ АД и дирекция „Управление на собствеността и социални дейности-МВР“. От препис от Договор за застраховка „Каско“ на моторни превозни средства, инженерна, плавателна техника и допълнително монтирано оборудване от 22.06.2020г. се установява, че процесният автомобил е бил сключен в договора за застраховка „Каско“, доколкото същият е описан под № 114 в приложения към договора списък- л. 148 от делото.

От писмо от „Киа България“ ООД се установява, че автомобил марка „Киа“, „Сеед“, рег. № СВ****КВ към 12.01.2021г. е бил в гаранция.

От приетата съдебно-автотехническа експертиза се установява, че за събитието е съставен Протокол за ПТП № 1816320 от 12.01.2021г., като обстоятелствата и причините, при които е настъпило произшествието, отразени в протокола за ПТП са следните: на 12.01.2021г. около 15:30 часа, лек автомобил „Киа Сеед“, рег. № СВ****КВ се движи по ул. „Кукуш“ с посока от ул. „Йосиф Щросмайер“ към бул. „Сливница“ и преди кръстовището с ул. „Божана“, превозното средство попада в необезопасена и сигнализирана дупка на пътното платно, пълна с вода. Вещото лице е посочило, че щетите по лек автомобил „Киа Сеед“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 12.01.2021г. произшествие в гр. София. Експертът е уточнил, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил Киа Сеед, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 988,79 лева.

Свидетелят П. К. е посочил, че е бил назначен за екип на пътен контрол с колегата му Илиан Иванов. По време на дежурство, преминавайки по ул. Кукуш, управлявайки служебен автомобил, се натъкнал на дупка, която била пълна с вода. Пропадайки в дупката се пукнала предната броня в долната част. Не може да си спомни конкретно, но мисли, че щетите били само по бронята. Не била обезопасена дупката, нямало знаци. Сочил, че дупката била голяма- около половин метър, и нямало как да я избегне. Твърди, че управлявал автомобила с малка скорост, улицата била павирана и нямало възможност да се развива скорост. Винаги били докладвани щетите, като проверка за алкохол се извършвала при всяко дежурство.

При така събрания доказателствен материал съдът намира следното от правна страна:

На първо място, съдът намира, че по делото е установено наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователят Дружество-ищец, доколкото по делото е представен Договор за застраховка „Каско“ на моторни превозни средства, инженерна, плавателна техника и допълнително монтирано оборудване от 22.06.2020г., сключен между ЗД „Б. И.“ АД и Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“. С оглед възраженията на ответника следва да бъде посочено, че в чл. 1 от договора е посочено, че застрахованият възлага, а застрахователят приема да предостави срещу възнаграждение услуги по застраховка „Каско“ на МПС, инженерна, плавателна техника и допълнително монтирано стационарно оборудване /радиостанции, сигнално-звукови устройства, радиокасетофони, CD аудио и видео плеъри, инвертори, термовизионни станции, напдписи на автомобили и др. – оборудването, което е трайно закрепено в/на шаситата на автомобилите, и което не е монтирано от производителите на базовите шасита/, държавна собственост, предоставени за управление на МВР, както и придобитата по време на действие на договора техника /новопридобита, предоставена за временно ползване на МВР, допълнителна комплектовка и др./ съгласно техническа спецификация, техническо предложение и ценово предложение /Приложения №№1, 2 и 3- неразделна част от договора/. Съгласно чл. 13 от договора застраховка „Каско“ на МПС, инженерна, плавателна техника и допълнително монтирано оборудване се сключва за срок от 1 година със срок на действие на застраховката от 00.00 ч на 01.07.2020г. до 24.00 часа на 30.06.2021г. В чл. 29 е посочено, че неразделна част от договора са: Приложение № 1 – Техническа спецификация; Приложение № 2- Техническо предложение- представено от застрахователя в офертата му; Приложение № 3- Ценово предложение- представено от застрахователя в офертата му. Видно от приетото Приложение № 1 същото е заверено от представител на ЗД „Б. И.“ АД. С оглед на което съдът намира, че по делото е установено по категоричен начин, че към датата на ПТП /12.01.2021г./ е било налице валидно застрахователно покритие „Каско“ за процесния автомобил.

На следващо място въпросът за обстоятелствата, при които е настъпило произшествието се изяснява от приетото писмено доказателство – протокол за ПТП № 1816320 от 12.01.2021г., съставен от служител на КАТ ОПП СДВР. Видно от протокола, местопроизшествието е посетено на място от служителя на КАТ и така представеният

протокол е съставен от длъжностно лице в рамките на неговите правомощия, поради което представлява по своята същност официален удостоверяващ документ относно направените от длъжностното лице констатации. В частност от така представения протокол се установява, че на 12.01.2021г. около 15:30 часа, лек автомобил „Киа Сеед“, рег. № СВ****КВ се движил по ул. „Кукуш“ с посока от ул. „Йосиф Щросмайер“ към бул. „Сливница“ и преди кръстовището с ул. „Божана“, превозното средство попада в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, пълна с вода. Механизмът на ПТП се установява и от изслушаните по делото свидетелски показания на св. К.. Съдът кредитира свидетелските показания като достоверни и добросъвестно дадени с оглед тяхното съответствие по отношение на механизма на ПТП и констатираните повреди с протокола за ПТП, останалите писмени доказателства по делото, както и с експертното заключение по назначената САТЕ.

Съдът намира, че по делото не са ангажирани доказателства, които да установяват, че уврежданията по процесния автомобил, са настъпили по различен начин от описания от свидетеля К., респ. не са ангажирани доказателства да е имало предишен удар на автомобила, т.е. увредените части да не са били в изрядно състояние към датата на ПТП.

При това положение и кредитирайки събраните по делото доказателства, в т. ч. гласните доказателства, кореспондиращи с изслушаната автотехническа експертиза и протокола за ПТП, съдът приема, че при управлението на застрахования автомобил са причинени вреди от навлизането в нарушена цялост на пътното платно /дупка/, за възстановяване на които застрахователят /ищец/ е заплатил на сервиза, извършил ремонта на автомобила, сума в общ размер на 1047,62 лева.

В настоящото производство е разпитан водачът на увредения автомобил – свидетелят К., чиито показания са последователни, житейски логични, безпротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказателствен материал. След анализ на събраните гласни доказателства и заключението по депозираната САТЕ, които съдът кредитира напълно, се установява по категоричен начин механизмът на увреждащото произшествие и причинната връзка между произшествието и вредите, за които е изплатено претендираното с иска по чл. 410 КЗ обезщетение. Ето защо съдът приема за установен по безспорен начин механизма на процесното ПТП и причинната връзка между произшествието и вредите, а именно – че вредите по автомобила са настъпили вследствие попадането му в необозначена и необезопасена дупка на пътя, в резултат на което са настъпили вреди, обезщетени от застрахователя по застраховка "Каско".

По делото се установи и размерът на причинените от ПТП вреди. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 3 от Договор за застраховка „Каско“ възстановяване на щети, нанесени на нова техника в гаранция се извършва само в най-близкия оторизиран от фирмата-вносител автосервиз за съответната структура на МВР, където е зачислена техниката. От приетото писмо от „Киа България“ ООД се установява, че към датата на ПТП автомобилът е бил в гаранция.

Съдът намира, че доколкото по делото е установено, че автомобилът е бил в гаранция и съгласно договореното е следвало да бъде ремонтиран в официален сервиз, то регресното вземане на ищеца следва да се съизмери със заплатеното от него застрахователно обезщетение, а именно стойността на ремонта на сервиза на официалния представител- „Киа Моторс България- София“ ООД, а не следва да бъде взета предвид средната пазарна цена за възстановяване на увредения автомобил, посочена от вещото лице. Поради което ответникът дължи платеното обезщетение в размер на 1047,62 лева, както и сторените ликвидационни разноси в размер от 25 лева, тоест общо 1072,62 лева, какъвто е и размерът на исковата претенция.

На следващо място по делото е безспорно обстоятелството, че улицата, на която е реализираното произшествието, представлява част от уличната мрежа на населеното място съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на З, ал. 2 ЗОС, поради което следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът С. О.. В случая ПТП-то е настъпило на ул. „Кукуш“, което е общински път и пасивно легитимиран да отговаря по предявения иск е именно ответникът. Според § 1, т. 19 ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП. Следва да бъде уточнено, че от събраните по делото доказателства- в частност Протокола за ПТП и свидетелските показания на св. К., дупката е била небезопасна и несигнализирана.

Релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на

увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника. Напротив, водачът на автомобила е заявил, че се е движил с малка скорост, доколкото улицата е била павирана и няма възможност да се развива скорост. Свидетелят е посочил, че дупката е била голяма и нямало как да я избегне.

Във връзка с възражението на ответника следва да бъде посочено, че липсата на снимков материал от произшествието от деня на настъпване на ПТП е неотнормено към ангажиране на отговорността на ответника, доколкото фактическият състав на чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД е установен и доказан по делото с други доказателства, в случая със свидетелски показания и САТЕ, чрез които е установено противоправното поведение, причинените вреди и причинно-следствената връзка между тях.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в населено място в гр. София, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя- ищец, то на основание чл. 410 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД застрахователят встъпва в правата застрахования срещу С. О. за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото отстраняване.

Поради гореизложеното предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Предвид сбъдването на процесуалното условие следва да бъде разгледани и заявените при условията на евентуалност обратни иски на ответника срещу третите лица-помагачи „Н. С.“ ЕООД и „К.“ ООД.

В доказателствена тежест на ищеца по обратния иск е да докаже правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно наличието на валиден договор за поддръжка и текущ ремонт на уличната пътна мрежа, сключен с ответника, по силата на който същият е следвало да извършва дейности по поддържане на процесното пътно платно без недостатъци /дупки/, както и че са налице предпоставките, по силата на които за него е възникнало правото да получи обезщетение в претендирувания размер.

В конкретния случай по делото не е спорно, че е бил сключен Договор от 23.07.2019г. между С. О. и „С. З. 3“ ДЗЗД, състоящо се от „Н. С.“ ЕООД и „К.“ ООД с предмет извършване на територията на С. О.- III зона, включваща район „Люлин“, „Връбница“, „Възраждане“ и „Илинден“, дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения в съответствие с Техническата спецификация на възложителя. В чл. 1, ал. 1, т.1. е посочено, че за посочените в списък Приложение 6 улици и булеварди поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение в зависимост от определеното в Приложение 6 от договора ниво на поддържане. В чл. 1, ал. 1, т. 2 е посочено, че за цялата останала част от уличната мрежа, включена в обхвата на зоната и извън списъка по Приложение 6, изпълнителят се съгласява да извърши дейностите по поддържане и текущ ремонт на база конкретни възлагания при необходимост. Представен е Протокол, в който е посочено, че пътната настилка по ул. Кукуш е в много лошо състояние

и е наложително да се направи допълнителен ремонт на пътното платно с направа на кръпки с допълнителни квадратури. Предвидено количество 500,00 кв.метра.

По делото е представен Протокол № 41 за установяване на завършването и заплащането на натурални видове строително-монтажни работи от 08.10.2020г. за извършване на ремонтни работи в район „Илинден“ на ул. „Кукуш“. В протокола е посочено, че към 28.08.2020г. са извършени и подлежат на заплащане посочените в протокола строително-монтажни работи. Представена е количествена сметка за извършване на ремонтни работи в район „Илинден“ на ул. Кукуш по възлагателно писмо № СОА20-ТД26-7100 от 27.07.2020г. Представена е и подписана от представител на С. О. Двустранна сметка № 120 за изплащане на извършени СМР по Протокол № 380 за текущ ремонт на уличната мрежа- Извършване на ремонтни работи в район „Илинден“ на ул. Кукуш. Приет е и Акт относно фактическо приключване на СМР съгласно Договор № СОА19-ДГ55-517/23.07.2019г. и Възлагателно писмо № СОА200-ТД26-7100 от 27.07.2020г., в който е посочено, че са спазени сроковете за приключване на СМР и не са констатирани забавяния. В т. 2 е посочено, че всички изпълнени СМР са с необходимото добро качество. На основание направените констатации комисията е посочила, че СМР са завършени и следва да бъдат съставени документи за отчет и приемане на количествата на изпълнените СМР.

На първо място, следва да бъде посочено, че безспорно процесната улица е била предмет на възлагане по гореописания Договор от 23.07.2019г. От представените документи се установи, че СМР са възложени с Възлагателно писмо № СОА20-ТД26-7100 от 27.07.2020г., които са били извършени и са били приети с Акт за фактическо приключване на СМР от 28.08.2020г. Следователно преди датата на настъпване на процесното ПТП С. О. е приела извършените ремонтни дейности на процесната улица без възражение. Не се твърди, респ. не се установява след тази дата да е било възложено извършването на допълнителни СМР, чието неизпълнение да е довело до неизпълнение на Договор № СОА19-ДГ55/517/23.12.2019г. и да е довело до настъпване на процесното ПТП.

По гореизложените съображения съдът намира, че не може да се ангажира отговорност за неизпълнение на задължения на ответниците по обратния иск по договора от 23.07.2019г. С оглед на което предявените обратни искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. Същият е сторил разноски за държавна такса в размер на 50 лева, депозит за САТЕ в размер на 300 лева, депозит за свидетел в размер на 30 лева, такса за издаване на съдебно удостоверение в размер на 5 лева и претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП в размер на 100 лева с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, тоест общо 485 лева.

На основание чл. 78, ал. 10 ГПК на третото лице-помагач не се присъждат разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. О., ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, да заплати на ЗД „Б. И.“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, на основание чл. 410, ал. 1, т.2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **1072,62 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски по щета №***** за ПТП, настъпило на 12.01.2021г. в гр. София на ул. „Кукуш“ с посока бул. „Сливница“ на кръстовище, образувано с ул. „Божана“, при което П. Т. К. при управление на лек автомобил „Киа“, модел „Сеед“, рег. № СВ****КВ, е попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 19.01.2023г., до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. О., ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, срещу „Н. С.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Брезник, ул. „Георги Стефанов“ № 6, и срещу „К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Васил Левски“ № 109, в качеството им на съдружници в „С. З. 3“ ДЗЗД, БУЛСТАТ *****, обратни искиове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД за разделно заплащане на сумата от общо 1072,62 лева, представляваща обезщетение за вреди, произтичащи от неизпълнение на задължение на „С. З. 3“ ДЗЗД по Договор № СОА19-ДГ55-517/23.07.2019г., което неизпълнение е станало причина за попадане на „Киа“, модел „Сеед“, рег. № СВ****КВ в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно на ул. „Кукуш“ с посока бул. „Сливница“ на кръстовище, образувано с ул. „Божана“ на 12.01.2021г., при квоти от 95% /или 1018,99 лева/ за „Н. С.“ ЕООД и 5% /или 53,63 лева/ за „К.“ ООД.

ОСЪЖДА С. О. да заплати на ЗД „Б. И.“ АД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **485 лева**, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трети лица-помагачи на страната на ответника С. О. – „Н. С.“ ЕООД и „К.“ ООД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____